

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 889

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 decembrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.403 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului	2–3
Decizia nr. 1.408 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și ale art. 135 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic	3–4
Decizia nr. 1.409 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă	5–6
Decizia nr. 1.410 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare.....	6–7
Decizia nr. 1.411 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) și b), art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	7–9
Decizia nr. 1.420 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	9–11
Decizia nr. 1.423 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată	11–13
Decizia nr. 1.441 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.403

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Viorica Rusu în Dosarul nr. 2.312/206/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.312/206/2007, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului.**

Excepția a fost ridicată de Viorica Rusu, inculpată în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textele legale criticate incriminează aceleași fapte ca acelea avute în vedere de dispozițiile art. 215 alin. 4 din Codul penal. Pe de altă parte, legea penală actuală nu definește noțiunea de „fapt scuzabil” prevăzut de art. 84 alin. 2 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, în baza căruia emitentul unui cec va fi apărat de pedeapsă, situație în care inculpatul nu își poate exercita dreptul la apărare.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că textele legale criticate sunt constituționale. În ceea ce privește dispozițiile art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate invocate nu privesc textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, cenzurarea aplicării legii intrând în atribuțiile instanțelor judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. În ceea ce privește criticile referitoare la art. 84 alin. 2 teza a doua, conform căroră legiuitorul nu definește „faptul scuzabil”, lipsindu-se astfel inculpatul de dreptul la apărare, instanța constată că asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 1 mai 1934, care au următorul cuprins:

— Art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3: „*Se va pedepsi cu amendă de la 5.000—100.000 lei și închisoare de la 6 luni până la 1 an, afară de cazul când faptul constituie un delict sancționat cu o pedeapsă mai mare, în care caz se aplică această pedeapsă: [...].*”

2. *Oricine emite un cec fără a avea la tras disponibil suficient, sau după ce a tras cecul și mai înainte de trecerea termenelor fixate pentru prezentare, dispune altfel, în total sau în parte de disponibilul avut.*

3. *Oricine emite un cec cu data falsă sau căruia îi lipsește unul din elementele esențiale arătate de alineatele 1, 2, 3 și 5 al art. 1 și art. 11.”*

— Art. 84 alin. 2 teza a doua: „*[...] Când emiterea cecului se datorează unui fapt scuzabil, emitentul va fi apărat de pedeapsă.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportarea concretă la prevederile art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană a drepturilor omului, ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 73 lit. h) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și regimului executării acestora, ale art. 124 potrivit căroră justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții legale în raport cu critici asemănătoare. Astfel, prin Decizia nr. 1.304 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 109 din 24 februarie 2009, Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate, deoarece a constatat că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2

alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Astfel, „Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzute de lege.

În plus, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Viorica Rusu în Dosarul nr. 2.312/206/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.408

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și ale art. 135 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 40 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și ale art. 135 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva, Direcția Silvică Alba în Dosarul nr. 2.247/203/2008 al Judecătoriei Câmpeni.

În ce privește alin. 2 teza a doua din art. 84, Curtea constată că autorul excepției critică acest text pe motiv că legiuitorul nu definește faptul scuzabil, astfel «că inculpatului nu i se garantează dreptul la apărare câtă vreme acest drept este lipsit de conținut».

Or, asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.”

Considerentele din decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

La apelul nominal răspunde pentru autorul excepției domnul consilier juridic Radu Călin Toma, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia așa cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.247/203/2009, **Judecătoria Câmpeni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor**

Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și ale art. 135 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic.

Excepția a fost invocată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva, Direcția Silvică Alba, într-un dosar având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că modalitatea de reglementare adoptată de legiuitor, fără a face distincție între situațiile în care reconstituirea s-a făcut sau nu cu respectarea prevederilor legale, dă posibilitatea celui care solicită reconstituirea să opteze pentru un alt amplasament despre care cunoaște că urmează să fie parcurs cu lucrări silvice de exploatare, renunțând la vechiul amplasament la care era îndreptățit, tocmai în scopul de a obține un venit imediat, important, sigur și fără efort pe calea acțiunii în pretenții ulterioare punerii în posesie, fiind astfel afectat dreptul de proprietate al Regiei Naționale a Pădurilor.

Judecătoria Câmpeni consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul și Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 și ale art. 135 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva, Direcția Silvică Alba în Dosarul nr. 2.247/203/2008 al Judecătoriai Câmpeni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, precum și ale art. 135 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 40 din Legea nr. 1/2000: „*Pentru suprafețele de pe care s-a exploatat masă lemnoasă în perioada dintre validarea cererilor de retrocedare și punerea în posesie a proprietarilor, Regia Națională a Pădurilor — Romsilva va acorda acestora beneficiul realizat, după deducerea cheltuielilor de exploatare, și va suporta cheltuielile de împădurire a suprafețelor neregenerate.*”

— Art. 135 din Legea nr. 46/2008: „(1) *Până la punerea în posesie a terenurilor forestiere în temeiul legilor funciare, Regia Națională a Pădurilor — Romsilva are obligația sa execute lucrările tehnice silvice conform amenajamentelor silvice și reglementărilor impuse de regimul silvic, acordând proprietarilor profitul rezultat din valorificarea masei lemnoase respective.*

(2) *Profitul rezultat se acordă în bani sau în natură, la cererea proprietarilor, pentru perioada dintre validare și punerea în posesie.*

(3) *Serviciile de pază și protecție a vegetației forestiere de pe terenurile retrocedate se asigură, în condițiile legii, de ocoalele silvice din structura Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și după punerea în posesie a proprietarilor de terenuri forestiere, persoane fizice și juridice, până la formarea de către aceștia a structurilor proprii de administrare/prestări de servicii silvice ori până la încheierea contractelor de administrare/prestări de servicii silvice cu un ocol silvic existent, dar nu mai mult de 180 de zile de la data întocmirii procesului-verbal de punere în posesie.*

(4) *Contravaloarea serviciilor prevăzute la alin. (3) se suportă de la bugetul de stat.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 cu privire la garantarea dreptului de proprietate.

Examinând excepția, Curtea constată că aspectele invocate de autor în motivarea excepției sunt probleme de aplicare a legii și nu de constituționalitate a ei, fapt care excedează competenței Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.409

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Fabian Niculae — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ștefan Sârjiță în Dosarul nr. 3.922/301/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Ștefan Sârjiță, domnul avocat Ghiocel Onofrei, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.521D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Diana Elena Lazea în Dosarul nr. 9413.01/300/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor, președintele pune în discuția părții prezente și a reprezentantului Ministerului Public cererea de conexare a Dosarului nr. 3.521D/2009 la Dosarul nr. 3.442D/2009. Atât reprezentantul părții prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu cererea de conexare. Deliberând, Curtea decide conexarea Dosarului nr. 3.521D/2009 la Dosarul nr. 3.442D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.922/301/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă.**

Prin Încheierea din 4 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9413.01/300/2008, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Ștefan Sârjiță într-un dosar având ca obiect pretenții și de Diana Elena Lazea într-un dosar având ca obiect reîncredințarea unui minor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dispozițiile criticate contravin flagrant prevederilor art. 21 din Constituție, potrivit cărora se garantează dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. La încheierea contractului de asistență juridică, avocatul negociază cu clientul onorariul pentru asistența juridică

a clientului, pentru reprezentarea într-un proces, contract care se încheie în formă scrisă și cuprinde onorariul negociat, în funcție de complexitatea și valoarea cauzei. Judecătorului nu îi este permis să încalce contractul încheiat și să stabilească cheltuielile de judecată, dat fiind faptul că, înaintea reprezentării și susținerii cauzei de către avocat, acesta susține consultații juridice pentru client, pregătește dosarul, formulează întâmpinări, excepții, deci susține o muncă laborioasă. Se mai arată că prevederile articolului criticat nu îndeplinesc condițiile esențiale ale clarității și previzibilității legii, consacrate în numeroase rânduri în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și care, în temeiul art. 20 din Constituția României, au aplicabilitate directă în dreptul intern și forță juridică supraconstituțională, în măsura în care aceste prevederi sunt mai favorabile decât cele constituționale. Prevederile criticate sunt neconstituționale atâta vreme cât nu prevăd niciun criteriu clar pentru instanțele judecătorești de a diminua sau nu onorariul avocatului și creează astfel posibilitatea pronunțării unor sentințe arbitrare. Criteriile menționate de legiuitor în teza finală a art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, și anume valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat, sunt extrem de vagi și largi și nu sunt de natură să înlăture arbitriul.

Tribunalului București — Secțiile a III-a civilă și a IV-a civilă consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: „*Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 alin. (2), art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 124 alin. (2) cu privire la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții legale, în raport cu critici asemănătoare. Astfel, prin Decizia nr. 401 din 14 iulie

2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 septembrie 2005, Curtea Constituțională a reținut că prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumului onorariului avocațial convenit, prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să îi fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească, prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil.

În sensul celor arătate este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate numai în măsura în care constituie cheltuieli

necesare, care au fost în mod real făcute, în limita unui cuantum rezonabil.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută. De altfel, în ceea ce privește problema clarității și previzibilității legii, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut, în Cauza *Hertel contra Elveției* din 25 august 1998 (§ 35), că previzibilitatea legii nu trebuie să fie neapărat însoțită de certitudini absolute. Certitudinea, chiar dacă este de dorit, este însoțită câteodată de o rigiditate excesivă, or, dreptul trebuie să știe să se adapteze schimbărilor de situație. De asemenea, în Cauza *Vogt contra Germaniei* din 26 septembrie 1995, Curtea de la Strasbourg (§ 48) a mai afirmat că nivelul de precizie cerut de legislația internă depinde într-o mare măsură de textul analizat, de domeniul pe care îl acoperă și de calitatea destinatarilor săi. Pe de altă parte, revine în primul rând autorităților naționale sarcina de a interpreta și aplica dreptul intern (*Hotărârea Chorherr contra Austriei* din 25 august 1993, § 25).

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ștefan Sârjiță în Dosarul nr. 3.922/301/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și de Diana Elena Lazea în Dosarul nr. 9413.01/300/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.410

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 34 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Română Crucisor în Dosarul nr. 871/296/2009 al Judecătoriei Satu Mare.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 871/296/2009, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare.**

Excepția a fost ridicată de Parohia Ortodoxă Română Crucișor într-un dosar având ca obiect o rectificare în cartea funciară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dispoziția legală criticată, fără a face o distincție pentru rectificarea în cartea funciară, în cazul lăcașelor de cult și caselor parohiale, aduce atingere dispozițiilor constituționale referitoare la libertatea cultelor, libertatea conștiinței, principiul majorității, dar și legilor comunitare care reglementează obligația statului de a garanta aceste libertăți, deoarece permit, prin lipsa distincției, realizarea reconstituirii unui drept de proprietate prin rectificarea de carte funciară.

Judecătoria Satu Mare consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Română Crucișor în Dosarul nr. 871/296/2009 al Judecătoriei Satu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.411

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) și b), art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Fabian Niculae — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b), art. 7, art. 8, art. 9, art. 10 și art. 11 din

la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, dispoziții ce au următorul conținut: „*Rectificarea unei intabulări sau înscrierii provizorii se va cere de orice persoană interesată:*

1. *dacă înscrierea sau titlul în temeiul căruia s-a săvârșit, nu au fost valabile;*

2. *sau dacă prin înscriere, dreptul a fost greșit calificat;*

3. *sau dacă nu mai sunt întrunite condițiile de existență ale dreptului înscris, sau au încetat efectele actului juridic în temeiul căruia s-a făcut înscrierea.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 29 din Constituție.

Examinând excepția, Curtea constată că textul constituțional invocat de autorul excepției în motivarea acesteia nu este încălcat în niciun fel de dispoziția legală referitoare la rectificarea unei intabulări sau înscrieri provizorii în cartea funciară, întrucât libertatea conștiinței și libertatea cultelor nu sunt și nu pot fi afectate de o înscriere în cartea funciară. Dreptul de proprietate nu se pierde prin rectificarea înscrierilor provizorii sau definitive în cartea funciară, rectificarea făcându-se întotdeauna în baza unei hotărâri judecătorești.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Marius Ioan Ursaciuc în Dosarul nr. 31.391/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, doamna avocat Marcela Ene, cu delegație depusă la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.083D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 7, art. 8 lit. a), art. 11 alin. (1) și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Dumitru Nătălețu în Dosarul nr. 37.540/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul similar al excepțiilor, președintele pune în discuția părților prezente și a reprezentantului Ministerului Public cererea de conexare a Dosarului nr. 4.083D/2009 la Dosarul nr. 4.081D/2009, care este primul înregistrat. Atât reprezentantul părții prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu cererea de conexare. Deliberând, Curtea decide conexarea dosarelor nr. 4.081D/2009 și nr. 4.083D/2009.

Cauza este în stare de judecată.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Marius Ioan Ursaciuc a depus la dosar concluzii scrise, solicitând admiterea excepției de neconstituționalitate invocate.

Având cuvântul pe fond, reprezentantul părții Marius Ioan Ursaciuc solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată, depunând și concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 31.391/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b), art. 7, art. 8, art. 9, art. 10 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Marius Ioan Ursaciuc într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 21 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 37.540/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a), art. 7, art. 8 lit. a), art. 11 alin. (1) și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Dumitru Nătălețu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 încalcă dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și liberul acces la justiție. Situația juridică creată prin ordonanță, și anume posibilitatea oricărei părți interesate de a contesta actul emis de C.N.S.A.S. prin care se

constată că persoana verificată nu a avut calitatea de lucrător al Securității, în timp ce actul prin care se contestă existența de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia nu poate fi atacat, încalcă flagrant principiul nediscriminării și se află în conflict cu art. 16 și 21 din Constituție. Principiul potrivit căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, este evident încălcat prin diferența de tratament instituită de ordonanța de urgență, deoarece subiectul de drept cu cel mai mare interes, și anume persoana ce a fost obiectul verificării, se află în imposibilitatea de a contesta actul prin care i s-a constatat calitatea de lucrător sau colaborator al Securității. Liberul acces la justiție este afectat fără un temei legal, iar textele legale atacate încalcă, în opinia autorului, și prevederile art. 1 alin. (3) din Constituția României. Principiul egalității între cetățeni este încălcat prin expunerea publică a pretensei calități de lucrător sau colaborator al Securității în sarcina unei anumite persoane. Persoana verificată va fi supusă unor discriminări ce pot afecta o varietate de raporturi sociale și juridice, precum raportul de muncă, exercitarea dreptului de a fi ales, dreptul la integritate fizică și psihică etc. Încălcarea art. 26 alin. (1) din Constituție rezultă din însăși natura documentelor aflate în arhiva C.N.S.A.S. și puse la dispoziția instanței judecătorești, iar prin aducerea la cunoștința publică a acestor documente (note informative, angajamente, rapoarte, note de analiză etc.) se pot prejudicia grav integritatea și viața personală a celor ce fac obiectul verificărilor și a terțelor persoane. Prevederile art. 2 lit. b), art. 8 și art. 11 încalcă prevederile art. 15 din Constituție, referitoare la principiul neretroactivității legii. Din preambulul ordonanței reiese că prin acțiunea în constatare promovată de C.N.S.A.S. se tinde la angajarea unei răspunderi politice prin intermediul unei proceduri judiciare la finalul căreia, prin publicarea hotărârii în Monitorul Oficial al României, se ajunge la deschiderea unui veritabil cazier juridic. Caracterul retroactiv al legii constă în aceea că se instituie o nouă răspundere politică pentru fapte comise anterior intrării în vigoare a legii.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 2 lit. a) și b), art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile scrise depuse de părți, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 lit. a) și b), referitoare la noțiunile de lucrător și colaborator al Securității, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11 și art. 24, referitoare la structurile abilitate din cadrul C.N.S.A.S. să efectueze acțiunile de verificare, atribuțiile C.N.S.A.S., căile de atac împotriva adeverințelor eliberate în urma notelor de constatare și condițiile în care se poate exercita acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că textele legale atacate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 15 privind universalitatea drepturilor, ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind liberul acces la justiție, ale art. 22 alin. (1) și (2) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 23 privind libertatea individuală, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 30 privind libertatea de exprimare, ale art. 31 alin. (2) privind dreptul la informație, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor

libertăți, ale art. 54 privind fidelitatea față de țară, ale art. 55 privind apărarea țării, ale art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților și ale art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra acelorași texte, constatând că sunt constituționale. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 2 lit. a) și b) și ale art. 7—10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 980 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 17 august 2009. Cu privire la art. 11 din ordonanță, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 7 aprilie 2009. Considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în privința dispozițiilor art. 24 din ordonanță.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor ordonanței în ansamblul său, constatând că sunt constituționale, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) și b), art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Marius Ioan Ursaciuc în Dosarul nr. 31.391/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și de Dumitru Nătălețu în Dosarul nr. 37.540/3/2008 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.420

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Tudorel Toader — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Marin

Alexandru Tudor în Dosarul nr. 17.917/197/2008 al Judecătoria Braşov.

La apelul nominal se constată lipsa părţilor, faţă de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, preşedintele Curţii acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepţiei de neconstituţionalitate, arătând că textele de lege criticate sunt conforme prevederilor constituţionale invocate de autorul acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele şi lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2009, pronunţată în Dosarul nr. 17.917/197/2008, **Judecătoria Braşov a sesizat Curtea Constituţională cu excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. e) şi art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 195/2002 privind circulaţia pe drumurile publice.** Excepţia de neconstituţionalitate a fost ridicată de Marin Alexandru Tudor într-o cauză având ca obiect soluţionarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare şi sancţionare a unei contravenţii.

În **motivarea excepţiei de neconstituţionalitate** autorul acesteia arată că nu a beneficiat de prezumţia de nevinovăţie, consacrată de art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală, întrucât sancţiunea a fost aplicată de către un poliţist, care nu prezintă garanţii de independenţă şi imparţialitate. Susţine că instituirea unui regim sancţionator contravenţional, cu consecinţa aplicării, în mod cumulativ, de sancţiuni constând în puncte de amendă, suspendarea permisului de conducere, puncte de penalizare şi măsuri administrative, determină o restrângere excesivă a unor drepturi, în contradicţie cu prevederile din Constituţie cuprinse la art. 15 — „*Universalitatea*” şi la art. 53 alin. (1) referitoare la restrângerea exerciţiului unor drepturi şi al unor libertăţi. Totodată, îşi motivează critica şi prin raportare la dispoziţiile constituţionale ale art. 21 privind accesul liber la justiţie şi dreptul la un proces echitabil şi la cele ale art. 25 alin. (1), care garantează dreptul la liberă circulaţie, în ţară sau în străinătate.

Judecătoria Braşov apreciază că excepţia de neconstituţionalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi Avocatului Poporului, pentru a-şi exprima punctele de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate.

Guvernul opinează în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepţiei de neconstituţionalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege ce formează obiectul excepţiei sunt constituţionale, fiind în deplină concordanţă cu prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepţiei.

Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepţia de neconstituţionalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului şi Avocatului Poporului, concluziile procurorului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispoziţiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi Legea nr. 47/1992, reţine următoarele:

Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, precum şi ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate.

Obiectul excepţiei de neconstituţionalitate îl constituie prevederile art. 100 alin. (3) lit. e) şi art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 195/2002 privind circulaţia pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, astfel cum au fost modificate şi completate prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 69/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2007. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 100 alin. (3) lit. e): „(3) *Constituie contravenţie şi se sancţionează cu amenda prevăzută în clasa a II-a de sancţiuni şi cu aplicarea sancţiunii contravenţionale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile săvârşirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: (...)*

e) nerespectarea regulilor privind depăşirea.”;

— Art. 111 alin. (1) lit. c): „(1) *Permisul de conducere sau dovada înlocuitoare a acestuia se reţine în următoarele cazuri: (...)*

c) la săvârşirea uneia dintre contravenţiile prevăzute la art. 100 alin. (3), art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) şi în situaţia prevăzută la art. 115 alin. (1).”

Examinând excepţia de neconstituţionalitate, Curtea constată că textele de lege criticate se rezumă la a institui sancţiuni corespunzătoare săvârşirii unor contravenţii la regimul circulaţiei pe drumurile publice, fără să facă vreo referire la aspecte legate de modalitatea de constatare şi aplicare a acestora. Prin urmare, susţinerile potrivit cărora autorul excepţiei nu a beneficiat de prezumţia de nevinovăţie, consacrată de art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală, întrucât sancţiunea a fost aplicată de către un poliţist, care nu prezintă garanţii de independenţă şi imparţialitate, sunt irelevante în cauză. Astfel de critici ar putea fi, eventual, formulate împotriva prevederilor art. 109 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 195/2002, potrivit cărora constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se fac direct de către poliţistul rutier. Dar nu acest articol constituie obiect al excepţiei de neconstituţionalitate, astfel că instanţa de contencios constituţional nu poate analiza această critică, fiind ținută de cele reţinute în încheierea de sesizare de către instanţa în faţa căreia a fost ridicată excepţia. Din aceleaşi motive, Curtea consideră irelevantă şi motivarea excepţiei prin raportare la dispoziţiile art. 21 din Constituţie, care garantează accesul liber la justiţie şi dreptul la un proces echitabil.

În ceea ce priveşte nemulţumirea autorului excepţiei faţă de prevederea cumulativă a mai multor sancţiuni pentru aceeaşi faptă, Curtea reiterează cele reţinute în jurisprudenţa sa, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 1.047 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 29 noiembrie 2007. Astfel, în cazul săvârşirii unor contravenţii la regulile de circulaţie rutieră, reglementarea prin lege, pe lângă sancţiunea principală, amenda, şi a uneia sau mai multor sancţiuni complementare nu este de natură a încălca dispoziţiile constituţionale, aceste sancţiuni având drept scop înlăturarea stării de pericol şi preîntâmpinarea săvârşirii altor fapte interzise de lege.

Totodată, Curtea a statuat că prevederile constituționale ale art. 25, care consacră dreptul la liberă circulație, nu au legătură cu dispozițiile de lege cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Dreptul la liberă circulație, astfel cum a fost consacrat la nivel constituțional, vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, atât pe teritoriul României, cât și în afara teritoriului țării, fără să includă însă și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto. Prevederile constituționale menționate nu fac referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație. În scopul valorificării acestui drept, cetățenii pot folosi orice mijloace de transport (rutiere, feroviare, aeriene, fluviale, navale, mijloace de transport în comun sau personale), cu condiția respectării regulilor impuse prin actele normative care reglementează utilizarea acestora. Stabilirea unor astfel de reguli în ceea ce privește circulația pe drumurile publice, inclusiv în ceea ce privește reținerea permisului de conducere, respectiv suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, are ca scop, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea

vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective [...]” și nu este de natură să încalce, pentru motivele arătate, dreptul fundamental reglementat de art. 25 din Constituție. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională, de exemplu, prin Decizia nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007.

Curtea constată că nu poate reține nici critica cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât reținerea permisului de conducere sau a dovezii înlocuitoare a acestuia în cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile la care face trimitere art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 vizează atingerea scopurilor enunțate de dispozițiile art. 1 alin. (2) din același act normativ, citate mai sus. Așadar, reglementarea unor sancțiuni contravenționale pentru încălcarea acestor reguli este deplin justificată, din perspectiva interesului general ocrotit.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Marin Alexandru Tudor în Dosarul nr. 17.917/197/2008 al Judecătoria Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.423

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată

Tudorel Toader	— președinte	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Acsinte Gaspar	— judecător	Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent
Petre Lăzăroiu	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Peterson Company Liability Limited” — S.R.L., prin asociatul unic Petre Dumitrașcu, în Dosarul nr. 3.403/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.403/2/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Peterson Company Liability Limited” — S.R.L., prin asociatul unic Petre Dumitrașcu, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului introdus împotriva unei încheieri de ședință.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege care a instituit posibilitatea Oficiului Național al Registrului Comerțului de a interveni în procesele privind înregistrările în registrul comerțului și, implicit, citarea acestuia ca parte este abuziv și neconstituțional.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, precizează că, „pentru efectuarea operațiunilor necesare și impuse privind înregistrările la registrul comerțului ale societăților comerciale, legiuitorul a prevăzut această normă pentru o mai bună administrare a mențiunilor efectuate, în raport cu care aceste instituții își justifică calitatea procesuală în litigiile generate de astfel de operațiuni, care sunt date în competența exclusivă a registrului comerțului și împotriva cărora s-au stipulat expres căile de atac ce se vor exercita”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată. Legea nr. 441/2006 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. II pct. 10: **„După articolul 26 se introduce un nou articol, articolul 26¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 26¹. — (1) *Oficiul Național al Registrului Comerțului are legitimitate procesuală activă și poate interveni în orice proces privind înregistrări în registrul comerțului, interesul fiind prezumat și constând în respectarea cerințelor generale ale activității comerciale.*

(2) *Cererile introduse de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în temeiul prezentei legi, nu sunt supuse taxei de timbru și nici timbrului judiciar.»*

Prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) și (4) prin care se consacră dreptul la un proces echitabil și se prevede facultativitatea și gratuitatea jurisdicțiilor speciale administrative, ale art. 125 alin. (2) potrivit căruia propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice, și ale art. 134 alin. (2) care statuează cu privire la rolul Consiliului Superior al Magistraturii de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor de lege ce formează obiectul acesteia, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 866 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 11 august 2009, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006, pentru motivele acolo reținute. Excepția de neconstituționalitate soluționată de Curtea Constituțională cu acel prilej a fost ridicată de același autor, dar în cadrul unui alt proces, astfel că nu poate opera autoritatea de lucru judecat, nefiind îndeplinită condiția triplei identități referitoare la părți, obiect și cauză. Față de decizia amintită, Curtea constată că soluția și argumentele care au condus la pronunțarea acesteia își păstrează valabilitatea, în motivarea prezentei excepții nefiind învederate elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Peterson Company Liability Limited” — S.R.L., prin asociatul unic Petre Dumitrașcu, în Dosarul nr. 3.403/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.441

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Sorina Paul în Dosarul nr. 778/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, cauză ce constituie obiectul Dosarului nr. 3.509D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Societatea Comercială „Administrarea Domeniului Public” — S.A. Timișoara a transmis Curții note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.129D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Ilin Zdravko în Dosarul nr. 8.576/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.212D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicată de Societatea

Comercială „Vodafone România” — S.A. din București în Dosarul nr. 10.947/271/CA/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a acestor cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 5.212D/2009 și nr. 4.129D/2009 la Dosarul nr. 3.509D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că aspectele invocate de autorii acesteia, referitoare atât la sustragerea actelor administrative cu caracter normativ de la controlul instanțelor judecătorești, cât și la posibilitatea legală ca un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis chiar anterior adoptării Legii nr. 554/2004, să poată fi atacat oricând pe calea excepției de nelegalitate, excedează controlului Curții Constituționale, deoarece constituie probleme de interpretare și aplicare unitară a legii, de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a cărei jurisprudență, de altfel, oferă soluții la aceste probleme.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 778/30/2009, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională**

cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sorina Paul într-o cauză având ca obiect soluționarea unei excepții de nelegalitate privind un act administrativ.

Prin Încheierea din 12 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.576/30/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția a fost ridicată de Ilin Zdravko într-o cauză privind soluționarea unui recurs având ca obiect excepția de nelegalitate a unui act administrativ.

Prin Încheierea din 21 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.947/271/CA/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Vodafone România” — S.A. din București într-o cauză privind soluționarea unui recurs având ca obiect excepția de nelegalitate a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției ridicate în dosarele nr. 3.509D/2009 și nr. 4.129D/2009 formulează critici de neconstituționalitate identice, prin care pretind încălcarea principiului egalității în drepturi, deoarece prevederile art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sustrag de la controlul exercitat de instanțele de contencios administrativ actele administrative cu caracter normativ, fără a indica o altă cale de acces la justiție. În plus, în Dosarul nr. 5.212D/2009, autorul excepției invocă și încălcarea principiului neretroactivității legii civile, al securității raporturilor juridice și al dreptului la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. În acest sens, arată că prevederile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004 creează posibilitatea repunerii pe rolul instanțelor judecătorești, în mod repetat și fără limită de timp, a unui act administrativ unilateral cu caracter individual împotriva căruia nu a fost exercitată în termen acțiunea în anulare și care și-a produs deja efectele juridice față de destinatarul actului sau chiar terțe persoane.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 3.509D/2009, apreciază că dispozițiile legale criticate „încalcă dispozițiile art. 24 din Constituție, ce garantează dreptul la apărare, și ale art. 44 din aceasta, având în vedere imposibilitatea de a cenzura un act administrativ normativ”.

Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 4.129D/2009, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 5.212D/2009, arată că dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu contravin prevederilor art. 11 alin. (1), art. 15 alin. (2) și ale art. 20 din Constituție, invocate de autorul excepției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 3.509D/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, așa cum s-a pronunțat Curtea

Constituțională prin numeroase decizii, de exemplu deciziile nr. 219/2006, nr. 377/2006 sau nr. 34/2009.

Avocatul Poporului, exprimându-și punctul de vedere în dosarele nr. 3.509D/2009 și nr. 4.129D/2009, consideră că dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, modificată și completată, sunt constituționale, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin deciziile nr. 698/2008, nr. 426/2008 și nr. 34/2009. Menționează că prevederile art. 44 din Constituție nu au incidentat în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificate prin art. I pct. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 4: „(1) *Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza. Încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze.*

(2) *Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților și a emitentului. În cazul în care excepția de nelegalitate vizează un act administrativ unilateral emis anterior intrării în vigoare a prezentei legi, cauzele de nelegalitate urmează a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.*”

Autorii excepției invocă încălcarea principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, a principiului neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, reglementat de art. 15 alin. (2) din aceasta. De asemenea, prin raportare la art. 11 alin. (1) și art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală, referitoare la principiul priorității aplicării reglementărilor internaționale mai favorabile în materia drepturilor omului, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în ceea ce privește componenta dreptului la un proces echitabil, referitoare la securitatea raporturilor juridice și judecarea oricărei pricini într-un termen rezonabil, „principiile statuate prin Codul bunei administrații, aprobat prin Recomandarea CM/Rec 7 a Consiliului de Miniștri al Uniunii Europene din 20 iunie 2007”, în special art. 6 din acest cod,

precum și jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Comunității Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate și de autorii prezentei excepții. Astfel, cu privire la susținerile de neconstituționalitate referitoare la imposibilitatea ca un act administrativ cu caracter normativ să fie supus controlului judecătoresc, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 342 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 aprilie 2009, următoarele: „(...) faptul că excepția de nelegalitate vizează, potrivit art. 4 alin. (1) din legea criticată, doar actele administrative unilaterale cu caracter individual, nu are semnificația excluderii actelor administrative unilaterale cu caracter normativ de la controlul de legalitate exercitat de instanța de contencios administrativ, acest control realizându-se pe calea acțiunii directe, separate, și nu a incidentului procedural, adică, în speță, a excepției de nelegalitate. Dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004 reglementează obiectul acțiunii judiciare în materia contenciosului administrativ, acesta fiind raportat la «actul administrativ unilateral» al unei autorități publice, fără nicio distincție cu privire la caracterul individual ori normativ al acestuia.”

În legătură cu criticile de neconstituționalitate formulate în Dosarul nr. 5.212D/2009, referitoare la încălcarea principiului neretroactivității legii civile și al securității raporturilor juridice, prin posibilitatea atacării oricând, pe calea excepției de nelegalitate, a unui act administrativ unilateral emis chiar

anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, Curtea s-a pronunțat în repetate rânduri, de exemplu prin Decizia nr. 425 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 8 mai 2008. Cu acel prilej, Curtea Constituțională a reținut, în esență, că posibilitatea invocării excepției de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter individual oricând, fără limită în timp, nu este neconstituțională, întrucât „obținerea sau apărarea unui drept ori protejarea unui interes, chiar legitim, nu se poate fonda pe un act a cărui legalitate este îndoielnică și care nu ar putea fi dovedită altfel decât prin ridicarea excepției de nelegalitate”, iar „contestarea pe cale incidentală a legalității, indiferent de data la care a fost emis actul administrativ, se justifică prin necesitatea exercitării unui control de legalitate fără de care soluția pronunțată de instanță riscă să fie fondată pe un act ilegal”.

Cu privire la dreptul la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, consacrat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de asemenea invocat de autorul excepției, Curtea a arătat, prin Decizia nr. 491 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 13 iunie 2008, că, „tocmai pentru a asigura respectarea cerinței soluționării într-un termen rezonabil a procesului în cadrul căruia a fost ridicată, instanța de contencios administrativ trebuie să se pronunțe cu celeritate asupra legalității actului administrativ contestat”.

Curtea Constituțională constată că cele reținute prin deciziile evocate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, de vreme ce nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție invocată de Sorina Paul în Dosarul nr. 778/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și de Ilin Zdravko în Dosarul nr. 8.576/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, precum și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și (2) din aceeași lege, excepție invocată de Societatea Comercială „Vodafone România” — S.A. din București în Dosarul nr. 10.947/271/CA/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	5	50	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	215	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	600	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

